

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 38/2025-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Správneho súdu v Bratislave (predtým Krajský súd v Bratislave) v konaní vedenom pod sp. zn. BA-1S/225/2021 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Správneho súdu v Bratislave (predtým Krajský súd v Bratislave) v konaní vedenom pod sp. zn. BA-1S/225/2021 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základné právo na informácie podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Správnemu súdu v Bratislave sa **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. BA-1S/225/2021 konal bez zbytočných prieťahov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **1 100 eur**, ktoré mu **j e** Správny súd v Bratislave **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 38/2025 z 30. januára 2025 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľa, doručенú ústavnému súdu elektronickou formou 24. novembra 2024, a to v časti, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na informácie podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom správneho súdu (predtým krajského súdu) v konaní vedenom pod sp. zn. BA-1S/225/2021 [predtým vedenom pod sp. zn. 1S/225/2021 (ďalej len „napadnuté konanie“)], pričom pasívne legitimovaný subjekt označil

samotný sťažovateľ s prihliadnutím na časové hľadisko a tzv. reformu súdnej mapy v Slovenskej republike. Vo zvyšnej časti namietajúcej porušenie označených práv postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) v konaniach vedených pod sp. zn. KM-TO-2021/003093 a sp. zn. SL-OLVS-2021/003865 ako neprípustnú a aj ako zjavne neopodstatnenú odmietol. Sťažovateľ súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal správne mu konať bez zbytočných prieťahov a priznal mu primerané finančné zadost'učinenie 8 000 eur, ktoré mu majú zaplatiť krajský súd a správny súd.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov 19. júna 2021 požiadal ministerstvo o sprístupnenie záverečného dokumentu z kontroly. Podanú žiadosť ministerstvo rozhodnutím č. KM-TO-2021/003093-005 z 25. júna 2021 čiastočne zamietlo a rozhodnutím č. SL-OLVS-2021/003865-002 z 11. augusta 2021 (sťažovateľovi doručené 13. augusta 2021, pozn.) zamietlo rozklad sťažovateľa a potvrdilo prvostupňové rozhodnutie. Sťažovateľ podal proti rozhodnutiu ministerstva o rozklade 31. augusta 2021 správnu žalobu, za ktorej podanie 18. októbra 2021 na výzvu zaplatil súdny poplatok a krajský súd 15. novembra 2021 zaslal sťažovateľovi vyjadrenie ministerstva k správnej žalobe. Osobitne rozporuje postup správneho súdu (predtým krajského súdu), ktorý ani po viac ako troch rokoch nerozhodol o podanej správnej žalobe.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Podľa sťažovateľa sa predmet napadnutého konania nevyznačuje právnou ani skutkovou zložitou, k vzniku prieťahov neprispel a tieto sú spôsobené nečinnosťou správneho súdu. Na podklade uvedeného a s dôrazom na význam poskytnutia informácie v aktuálnom čase, keď s jej oneskoreným sprístupnením stráca na svojom význame, odôvodnil zásah do svojich označených práv, ako aj nároky uplatnené v petite ústavnej sťažnosti.

III.

Vyjadrenie správneho súdu

4. Predsedníčka správneho súdu akcentovala personálnu poddimenzovanosť, keď z celkového počtu 44 miest sudcov je obsadených 37, z toho 33 aktívnych, a po súdnej reforme správny súd z príslušných krajských súdov prevzal 5 766 nerozhodnutých vecí. Ďalej odkázala na stanovisko zákonného sudcu, ktorý bol do funkcie sudcu menovaný 27. novembra 2024, pridelených mu bolo 550 spisov, ktoré vybavuje priebežne, a preto odmietol osobnú zodpovednosť za doterajšie prieťahy. Zároveň upozornil na trojnásobnú zmenu sudcu spravodajcu v období od 6. júna 2023 do 26. novembra 2024 a absenciu podania sťažnosti predsedovi súdu pred podaním ústavnej sťažnosti.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov konania a predloženého súdneho spisu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie

objasnenie veci (§ 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

IV.1. K namietanému porušeniu práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy:

6. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020).

7. Pri posudzovaní otázky, či v okolnostiach konkrétneho súdneho konania došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade s doterajšou judikatúrou (m. m. III. ÚS 241/2017, I. ÚS 17/2022, rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Frydlender v. Francúzsko z 27. 6. 2000, sťažnosť č. 30979/96, a vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00) zohľadňuje (1) právnu a faktickú zložitost' veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu, a prihliada sa pritom aj na význam konania pre sťažovateľa.

8. Z hľadiska povahy veci ústavný súd rezultuje, že napadnuté konanie nie je právne zložité, pretože konania vo veciach slobodného prístupu k informáciám patria do bežnej agendy správnych súdov (III. ÚS 652/2024, I. ÚS 716/2024) a z obsahu súdneho spisu nevyplýva ani skutková náročnosť. V správaní sťažovateľa neboli zistené skutočnosti, ktoré by vplývali na dĺžku napadnutého konania.

9. Pokiaľ ide o postup správneho súdu (predtým krajského súdu) v napadnutom konaní, bez potreby podrobných analýz jednotlivých úkonov je pre ústavný súd podstatné, že správny súd po odoslaní vyjadrenia žalovaného sťažovateľovi 15. novembra 2021 zostal absolútne nečinný a v napadnutom konaní nevykonal žiadny ďalší úkon.

10. V konklúzii uvedeného ústavný súd uzatvára, že napadnuté konanie vykazuje zbytočné prietahy, ktorými došlo k porušeniu namietaných práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku tohto nálezu).

11. K argumentácii zákonného sudcu o nevyčerpaní sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedovi správneho súdu ústavný súd odkazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého takáto sťažnosť nie je považovaná za účinný prostriedok nápravy namietaných práv [pozri rozsudky vo veciach Ištván a Ištvánová proti Slovenskej republike z 12. 6. 2012, sťažnosť č. 30189/07, body 52 – 55 a 63 – 99, a Komanický proti Slovenskej republike (č. 6) z 12. 6. 2012, sťažnosť č. 40437/07, body 51 – 54 a 60 – 96], a preto ju pred podaním ústavnej sťažnosti nie je potrebné nevyhnutne aplikovať.

IV.2. K namietanému porušeniu práva podľa čl. 26 ods. 1 ústavy:

12. Sťažovateľ na základe vlastných tvrdení o existencii zbytočných prietáhov v napadnutom konaní namieta porušenie základného práva na informácie podľa čl. 26 ods. 1 ústavy.

13. Treba súhlasiť so sťažovateľom, že hodnota informácie je daná včasnosťou jej poskytnutia. Preto aj rozhodnutie štátu, či už prostredníctvom orgánov exekutívy, alebo súdnej moci, musí byť dosiahnuté v čase, v ktorom je hodnota informácie zachovaná. Hodnota práva na informácie

však musí byť zohľadnená aj v prístupoch súdnej moci. K tomu v namietanom konaní nedošlo, keďže o podanej správnej žalobe správny súd nerozhodol a sťažovateľ sa tak stále nachádza v dlhodobej právnej neistote o tom, či mu majú byť poskytnuté žiadané informácie. Viac ako trojročné rozhodovanie o správnej žalobe sťažovateľa nie je ústavne udržateľné, a preto bolo vyslovené aj porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 26 ods. 1 ústavy [III. ÚS 652/2024, I. ÚS 716/2024 (bod 1 výroku nálezu)].

V.

Príkaz konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

14. Keďže v napadnutom konaní správny súd právoplatne nerozhodol, ústavný súd prikázal správne mu súdu konať bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

15. Sťažovateľ sa domáha, aby mu ústavný súd priznal od krajského súdu a správneho súdu primerané finančné zadosťučinenie 8 000 eur. Ústavný súd primárne pripomína prechod výkonu správneho súdnictva z krajských súdov na správne sudy (zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), a preto uložené povinnosti znáša správny súd ako nástupca krajského súdu. Vzhľadom na konštatovanú nečinnosť správneho súdu, berúc do úvahy všetky okolnosti prípadu, majú na pamäti, že cieľom priznania finančného zadosťučinenia je zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, nie získanie iného majetkového prospechu, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 3 ústavy priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie 1 100 eur a vo zvyšnej časti návrhu nevyhovel (body 3 a 4 výroku tohto nálezu). Pri rozhodnutí o výške finančného zadosťučinenia prihliadal nielen na celkovú dĺžku konania, absenciu rozhodnutia a správanie sťažovateľa, ale i na význam konania pre jeho osobu. Konanie sa netýkalo jeho majetkového práva, trestného obvinenia alebo správneho postihu, čo z hľadiska stavu právnej neistoty sťažovateľa odôvodňuje zdržanlivejší prístup k priznaniu finančného zadosťučinenia, a to i napriek vysloveniu porušenia práva na informácie podľa čl. 26 ods. 1 ústavy. V súvislosti s obranou správneho súdu ústavný súd zohľadnil aj jeho enormnú zaťaženosť a personálnu poddimenzovanosť po jeho vzniku hraničiacu so schopnosťou zabezpečiť v relevantnom čase riadny chod správneho súdu [IV. ÚS 471/2012 (ZNaU č. 29/2013), I. ÚS 716/2024].

VI.

Trovy konania

16. O trovách konania ústavný súd nerozhodoval, keďže sťažovateľ, ktorý je advokátom, si ich náhradu neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu